

190. En vardagshistoria.

Jag vill för er en strof be-rät-ta, Som ro-lig är på sätt och
vis; Det var en landskamrer för det-ta, Som blev för-tjust i en ak-tris.

2. Han köpte vagn, han köpte hästar,
Han gjorde allt för hennes skull,
Han lät brodera sina västar,
Och sminkade sitt gamla hull.
3. Han gjorde vers och sjöng till lutan
Likgott! han friar och får ja,
Aktrisen, hellre än bli utan,
Ansåg för bäst att honom ta.
4. Kamrern om allt det bästa trodde,
På ömhet syntes ingen brist;
Men mitt emot i farstun bodde,
Olyckligtvis en ung artist.
5. Den unga frun om tycke byter,
Kamrerarns panna växer ut. —
Förlåt att jag så här avbryter!
Men nu är visan verkligen slut.

Elias Sehlstedt.